

[LIII Gyldenklæde]

der siden, og ved den lejlighed blev der jo sagt, at vi skulle arbejde videre, og at der ville komme nye forslag. Det er jeg glad for at der er kommet.

Vi var nok lidt mindre ambitiøse i vort forslag, fordi vi syntes, at vi i hvert fald nu måtte have rettet op på en helt klar urimelighed, som jeg var blevet konfronteret med på møde efter møde år efter år.

Men jeg er glad for de forslag, der foreligger her, og jeg har den underlige opfattelse, at regeringens forslag er lidt mindre konservativt end Socialdemokratiets – og her mener jeg konservativt i ordets bedste forstand og ikke partimæssigt – idet jeg mener, at regeringens forslag udmærker sig ved, at det holder sig til det, ATP er, nemlig en arbejdsmarkedstillægspension, man indbetaler til, og som man skal have sine udbetalinger fra. Folk kan ikke begribe, at de ikke får deres udbetalinger og nogle ordentlige udbetalinger.

Jeg har ikke noget imod glade enker, skal jeg hilse og sige, som jeg mener at Socialdemokratiets forslag udmærker sig ved at vi får en del af, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at ældre ægtepar, hvor begge parter i årevis har indbetalt til et system, skal belønnes med næsten ikke at få en krone, hvis deres ægtefælle dør. Så vi bliver nødt til at se på, hvordan vi finder en balance på det område, og når alle er så optaget af at få løst dette problem, tror jeg da helt bestemt, at man må kunne finde en forhandlingsbalance i det, således at det kommer til at tage sig ordentligt ud, og således at man får opfyldt nogle af de gode formål, som man ønsker at få opfyldt, nemlig at tilgodese enker – og når jeg siger enker, er det meget bevidst, for jeg ved selvfølgelig godt, at der også er tale om enkemænd, men det er jo sådan, at kvinder stort set har et bedre liv end mænd, og derfor lever de også længere, så det er dem, der er flest af.

Jeg er enig med regeringen i, at vi godt kan overveje forskellige grænser, anciennitetskrav f.eks., 10-års-reglen for samgift, og se det i forhold til, hvordan vi i øvrigt i lovgivningen behandler samlevende og gifte ens. Det lægger jeg stor vægt på at vi overvejer nøje.

Det socialdemokratiske forslag udmærker sig jo ved at ville have indbetalinger for arbejdsløse, syge og dem, der er på barselorlov. Det er et rigtigt og et vigtigt synspunkt, som vi støtter. Vi har et par forslag, som skal drøftes i

næste uge, og som også har med arbejdsmarkedspension og lidt med ATP at gøre, og dér har vi det også med i vores forslag. Det er ikke rimeligt, at folk, som er syge, får mange børn eller er arbejdsløse i perioder, ikke skal tilgodeses ved, at der bliver indbetalt for dem. Hvordan vi skal gøre det, må vi finde ud af, og det har vi vore synspunkter på, som man kan læse i de forslag, der kommer i næste uge.

Jeg synes, der er afsat for få penge i regeringens forslag. Det er ikke helt rimeligt, at procenten skal fastholdes for enhver pris, blot fordi man engang har besluttet sig til at ville bruge 12 pct. til dette her. Det er jo en tilfældig grænse, der er lagt, og jeg mener faktisk, den er temmelig tilfældig; der ville ikke ske alverden ved, at den blev hævet til et eller andet sted omkring 15-20. Og det vil sige, at de 30 pct. i givet fald også skal hæves. Men jeg synes, vi skal vende tilbage til, hvorledes vi kan få lavet det.

Derudover vil jeg gerne allerede nu sige til ministeren, at hvis jeg har forstået forslaget rigtigt, er systemet sådan indrettet, at man selv skal søge om at få en dødsfaldsydelse, men det er vel ikke det, man tænker mest på, når man lige står i situationen; det er noget, der dukker op, når der er gået et stykke tid. Derfor mener jeg, at der, ligesom det er i folkepensionsloven, simpelt hen skal sendes besked ud en gang om året om, hvordan tingene ligger. Og deri skal stå, at man har krav på at få denne dødsfaldsydelse. Jeg synes, det er vigtigt, at det bliver klargjort, så ingen bliver snydt, fordi de ikke får søgt om det.

Alt i alt må jeg sige, at jeg synes, det er positivt, at sagen får lov til, om jeg så må sige, at oversomme. Og mit indlæg her skal forstås derhen, at vi meget gerne vil være med til at drøfte begge forslag. For hvis der er lidt smidighed til stede – men det er jo ellers ikke det, der kendetegner dette hus mest i disse dage – er jeg sikker på, at vi nu kunne få lavet en lov, hvor samtlige partier, måske med en enkelt undtagelse – jeg skal ikke afvise, at det kan ske – kunne gå ind for at lave disse regler om, så de blev så fornuftige, at der kunne blive lidt ro om dem i overskuelig fremtid. For det er vel også noget af det, som vi skal tænke på som lovgivere.

Jeg tilbyder så hermed at deltage i og forventer naturligvis at komme med i forhandlingerne om, hvorledes vi kan få forslaget til at se ud. Jeg har ikke afvist noget af forslagene med det, jeg